

Cal apartar el perill

Un perill al qual tots hem d'oposar-hi la més decidida reacció és sens dubte la divisió i l'apartament de la societat en fraccions irreconciliables, incompatibles, i que en el fons els resultats són absolutament forjats al caliu de la més absurda nul·litat.

La vida moderna—aquesta paradoxa de vida que vivim—ha agreujat considerablement l'instint primari humà, i ha arribat àdhuc a contagiar d'una manera visible i amenaçadora grups d'una mateixa família etnogràfica, ciutadana o política. Els esports, el fet social, la competència comercial o econòmica, inclús el desequilibrat moviment rítmic—i segurament no esmentem ni la meitat de totes aquestes manifestacions—han estat uns formidables col·laboradors de l'instint combatiu de l'home.

Cada dia que passa ens acostem més al perill d'ésser arrastrats, per inconsciència o per negligent adhesió, per la torrentada desvallestadora, que el seu pas sols pot fer de rella per a obrir el profund solc de les ratlles divisòries infranquejables, veritables abims dintre l'àmbit d'una societat i d'una mateixa pàtria, arribant a establir de fet l'existència de nissagues en homes d'una mateixa sang, entre els quals seria proscriu l'intercanvi de tota relació natural i legítima.

L'únic sentiment que ha d'estenellar la incivilitat, la manca de convivència; l'únic camí que pot obrir-nos una clariana de mútua confiança i de germanor veritable, és—en l'ordre del qual parlem—el sentiment patriòtic.

VIDA MUNICIPAL

Sessió celebrada el dia 21 febrer.

A les nou hores de l'esmentat dia, va reunir-se l'Ajuntament popular que presidia el senyor Alcalde Antoni Tort.

Assistiren a la sessió, a més dels senyors Concellers de la majoria d'Esquerra Republicana, els que formen la minoria de Lliga Catalana, prèviament convocats d'acord a l'ordre del Governador General de Catalunya.

Es dona possessió del càrrec de Conseller al senyor Ricard Sampere, que passa a ocupar la vacant produïda al traslladar-se a Terrassa el que ho era senyor Angel Roca. Es saluda per la Corporació amb demostracions d'afecte que el senyor Sampere agraeix, així com també per la Presidència es posa de relleu la bona col·laboració que sempre havien trobat en el company Roca, quina baixa en la composició de la nostra Corporació fou lamentada.

Tot seguit el senyor Alcalde diu que més que una sessió de constitució, podríem dir-ne de reconstitució, puix no fem altra cosa que reprendre aquelles funcions que ens foren arreballades injustament.

Va llegir-se l'acta aixecada amb motiu de possessionar-se d'aquest Ajuntament la majoria d'Esquerra el dia 17 del mes que som, que és aprovada.

Després de llegir un escrit de l'Alcalde segon senyor Bruguera insistint en

què sigui acceptada la dimissió del seu càrrec presentada amb data 26 setembre 1934 al·legant subsistir les mateixes raons per ell exposades aleshores, va acordar-se acceptar-la, prèvia deliberació i ús de la paraula pel senyor Buxadé tot i fent constar en acta un vot de gràcies per a dit senyor Bruguera per la seva entusiasta col·laboració en la tarca municipal especialment en les hores més delicades que en tot moment va considerar-se un bon company.

El senyor Alcalde fa ús de la paraula i en un llarg discurs fa història dels esdeveniments ocorreguts a la Casa Comunal des de que varen apoderar-se'n indegudament els components de l'Ajuntament Gestor, diu que cal acordar ratificar-se i donar-los per reproduïts els escrits de protesta presentats per la majoria d'Esquerra, per considerar-se anticonstitucional la usurpació dels càrrecs que vingueren a ocupar.

Intervé el Conseller-Regidor senyor Comelles i diu que creu encertada la proposició de la Presidència i que cal actuar amb energia puix que no pot deixar-se quedat d'aquesta manera.

Novament parla el senyor Alcalde i diu que es convenient una revisió de tota la gestió portada a cap durant aquest termini de mala recordança i que cal estudiar el pressupost confeccionar per aquest exercici que som, tota vegada que creu no pot ésser reflexe de les necessitats que precisa atendre i són les de cultura, a la qual cosa aquest Ajuntament que formem

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 8 :: Tarda a les 3'30

Ultim partit de Campionat
entre els primers equips

La Garriga Castellar

ha donat caire preferent. Proposa que es prenguin els acords procedents.

El senyor Pascuet, per la minoria de Lliga Catalana, fa ús de la paraula i diu que la majoria té perfecte dret a acordar aquella revisió que estimi convenient, però que l'Ajuntament Gestor del qual formaven part havia donat proves del seu afecte per les escoles. Diu que ho prova la consignació que figura en el pressupost per a premiar els senyors Mestres i el nomenament del Conseller vocal de l'Associació d'Amics de les Escoles Nacionals. El senyor Alcalde li contesta insistint en les seves manifestacions i els Consellers senyors Buxadé, Sampere i Comelles, coincideixen en apreciar certes les raons exposades per la Presidència que demostren certament el poc afecte de l'Ajuntament-Gestor envers dites escoles.

Segueix el senyor Alcalde dirigint-se a la minoria de Lliga protestant de la campanya feta per l'Ajuntament Gestor sobre la inversió dels cabals públics, especialment en el repartiment de vals a famílies necessitades. Diu que la majoria d'Esquerra en té un altre concepte molt més democràtic de la missió d'ajudar al necessitat i per això ells no en diuen fer caritat ni beneficència, sinó ajudar als nostres germans. Enèrgicament combat aquella campanya que qualifica de mal gust i que el poble ha donat la seva resposta el dia 16 amb la victòria al Front Popular.

El senyor Pascuet es lamenta de les acusacions de la Presidència i aquesta li contesta afirmant ço que acaba de dir.

El senyor Alcalde diu que durant la seva anterior gestió, va ordenar fos tretat la creu del Cementiri obeint un ordre superior, com és una Llei votada pel Parlament Espanyol, la qual cosa va fer-se sense escarni de cap mena i amb el respecte degut a totes les creències, i que durant l'actuació de l'Ajuntament Gestor, vulnerant un precepte legal vigent varen ordenar fos reposada. Aquest hauria estat el

(segueix a la pàgina 4)

PERFILS

SISTEMA KARIOCA

La penya, en aquella hora, no estava encara caldejada d'animació. L'entusiasme i l'atmosfera de comentaris vindria més tard, quan s'encetessin els temes de política, de literatura i de totes aquelles coses habituals als concurrents.

Els primers arribats, mentre saborejaven la tassa de cafè, s'entretenien un poc absorts i mandrosos amb les trivialitats del carrer, vistes a través la vidriera incitadora.

I de cop, amb l'arribada del benjamí de la colla, un aixelebrat mental de primer ordre, va trencar-se el glaç d'una manera insospitada.

—Ja està!.. Ja tinc el que cercava!.. —digué encabint-se entre els companys. I treient-se l'abric i el capell, i carregant la pipa al prendre seient, continuà: —He trobat la despesa ideal... Figureu-vos que hi ha un armeni, dos alemanys, un andalús, dues franceses, un italià, una polaca i una rossa molt alta que em sembla que és anglesa. Completament internacional.. Estic satisfet de la troballa... Per fi, ciutadà del món!.. Ara estaré com el peix a l'aigua. Res de casolanisme ni tòpics catalans. Això és massa petit i massa d'antigalla... Modernisme i de cara a Europa, nois; això és el que compta. Ja estava tip de carn d'olla i de tipisme... A la moda, i fraternitat universal. Ja haureu vist que és molt endarrerit això de bellugar-te només per casa... Com que ara de catalanistes n'hi ha ben pocs... Si fins en dir te catalanista fas el ridícul!.. Convivència, convivència amb les preocupacions mundials que el món és molt gran, i tot ens interessa. Res de sardanes ni cançons... Vinga jazz i «girls», i follies negres... I de diaris catalans, cap; aquí, tot són picabaralles i personalismes... «New Deal» «The Times», «Journal de Moscou», «Berlinske Tidende», «Gazzetta del Popolo»... Això són missals; només hi trobes que matèria constructiva... Res de confusions i mesquineses... París, Berlín, Londres, la Xina, Moscou, sobretot Moscou; això són capitals; tot és viu, dinàmic, piramidal. Hi ha un altre caràcter, un altre ambient... A Buenos Aires mateix, cada dia hi ha capgiraments i trasbalsos... Aquí et morts d'asfíxia. Ens he sembla que tots portem un rei al cos —ai!.. perdoneu-me, que ara crec que es diu una república a l'ànima—i només hi tenim una esponja plena de vinagre..

...Tot allò dels divorcis, sabeu? ha estat una comèdia. Al Nord d'Amèrica, en saben més. La desintegració és completa... A fora traves i conveniències... La vida integral s'imposa... Aquest país som una

olla, i jo vull ésser una marmita. Ja ho va dir Shakespeare: «Tha thou art blamed shall not be thi defect»... Camines i sempre ets al mateix lloc; a tot arreu trobes cares conegudes. Tot el que fas, tot el que et proposes ja ho han fet els altres. Som massa poc originals.

...Jo ja ho tinc pensat; després d'aquesta despesa, em faig soci del Pen Club, menjaré al Trink Hall, prendré cafè al Bar dels Negres, i al vespre cap al Txiki-Alai... Ara mateix, no vull tastar més rom. Prendré un cocktail... Ah!.. I tot seguit busco una amiga russa, ben seca, d'aquelles que no saben res de família, ni pàtria, ni creències. Tot això destorba... «Ch'Amor di tanto onor m'ha fatto degno», tal com deia Dante Alighieri, que en sabia un niu.

...Ves què en treus tu, de veure cada dia els mateixos models, les mateixes faccions, les mateixes obres. I tu que cada dia sents els mateixos discursos, les mateixes interjeccions; que farem això, que farem allò, i tot plegat, microcosmos que deia aquell...

Estem tarats d'impotència. I la nostra ciutat és una sínia. No tenim res d'extraordinari. No ens atrauen els esdeveniments.. Aquest, amb el seu talent i les seves novel·les, ja no diu res de nou; i aquell amb la música clàssica, ensopeix al públic. Et penses fer art i fas bunyols. Aquest altre que va venir de París amb tantes coses, només fa comèdies carrinclones. A tu, el burgès t'explota; i a n'aquest, l'explota l'obrer. Aquest altre, que passa per solitari, després del treball i les informacions comercials, encara té cor per a tirar quatre floretes al poble on va néixer, o endagar quatre impressions poètiques... I tot per què?... Quin profit en treieu?... Manies i nostàlgies, no; vaja, que no m'hi aconformo, ni m'hi acomodo. Descongestió i arbitrariedad. Aquest és el meu lema. O som internacionals, o no en som. Tenim problemes o no en tenim. Doncs, endavant, i fora caretes. De cara al món, de cara a Europa, i d'esquena a casa... Què em dieu?... Que la ballarem?... Jo ja la ballo, i estic tranquil..

Parà en sec l'aixelebrat. La penya no s'animava, malgrat el soliloqui desficiós. Els uns badallaven; els altres iniciaren un somriure estrofolari. No pogué saber-se, però, qui dels companys hi estava conforme. Ningú va alçar el dit ni menys el puny.

L'al·ludit solitari prenia notes. Al desar-les a la cartera, hi afegí aquesta de la seva pròpia collita, com a suggerència particular:

Passaràs pel món sense fer fressa, obeint la consciència i la raó. Fés bé, sens mirà allà on sigas, i el silenci i la llum considera com llavò.

J. VIVES I BORRELL

Díaz-Costa, a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell

Demà dissabte, serà inaugurada a Sabadell, una exposició de teles del pintor i excel·lent colorista Díaz-Costa, la qual podrà ésser visitada fins el dia 19.

El conjunt d'obres és de vint, i totes elles són dignes d'una acurada atenció.

Desitgem a l'amic Díaz-Costa, un nou triomf, sigui el que l'acompanyi en aquesta nova demostració artística.

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —1—

MONTCADA F. C. —2—

L'afició esportiva de Castellar, que venia d'un temps ençà sentint amb profunda emoció el goig i l'anhel vigorós d'una nova aurora pel nostre Club, vingué diumenge passat un defalliment extraordinari, en ésser vençut en propi terreny per la mínima diferència pel seu adversari; puix, que el públic considerava que els nostres jugadors amb llur esforç i sacrifici, indubtablement haurien conquistat el títol de campions del Vallès.

Diumenge passat, doncs, després de tres setmanes de no haver-se afrontat el nostre equip, tingué lloc l'encontre decisiu que els havia de valer per a totes les jornades celebrades, a l'ensèms, convertir en realitat totes les esperances que hi havia posades en ell. Al dir això, no és pas que volguem dir que els jugadors no possessin tot el valor i entusiasme per a obtenir la victòria. Cal tenir en compte, que causes majors mostraren no poder arregar a Montfort i Miramon, ambdós lesionats, els quals, d'haver-se pogut arregar, estem ben persuadits que el resultat hauria estat advers i tal vegada molt més creixent.

Per això cal que el nostre públic conscient del seu deure es faci càrrec de la impossibilitat que s'ha trobat la Junta en no poder comptar per aquest partit amb els esmentats jugadors.

Començà el partit i immediatament el joc és desenrotllà amb una rapidesa enorme puix que amb molta freqüència entraven en joc tots vint-i-dos jugadors. Els visitants, però, posseïts d'una davantera més ràpida i eficaç que el Castellar portava els perills amb molta freqüència davant la porta de Piñot, el qual, hagué d'intervenir en moltes ocasions compromeses. En la davantera local es notà molt l'absència de Montfort i Miramon, tenint en compte, que llurs suplents no donaven el rendiment que per aquest partit requeria. Tot i amb això, el Castellar realitzà una

avançada fent-se finalment amb la pilota Carreras, que empalmà un fortíssim tret que deixà batut al porter, i quan el gol era ja imminent la pilota topà al traverser.

Aquesta jugada animà al Montcada que encoratjat pel desencert del seu adversari pressionà amb molta codícia, fruit del qual, sorgís el primer gol per mitjà de Pedreny, acabant poc després el primer temps.

Durant aquesta primera part, foren moltes les ocasions que s'havien presentat al Castellar per a poder vèncer, però fou impossible que la nostra davantera mancada de cohesió, pogués portar a terme les jugades amb resultat positiu.

Posada en aquesta segona part la pilota en joc, el Castellar va refer-se, logrant dominar en els primers moments. Durant aquest domini notàrem una capcinada de Catalan, que també anà a topar al traverser. Contraatacà el Montcada, fallant Serra a pocs metres de la porta, recollint Serrano, que afusellà la jugada, valent així el segon gol.

Posat novament el cuero en joc, el Castellar avançà per l'ala esquerra obtenint «córner» que tirà Oliveras, anant la pilota als peus de Ventura, que sense dificultat, envià la pilota dins la xarxa. A partir d'aquest moment el joc es féu més fort, animant-se d'una manera extraordinària, car

el Castellar es volcà sobre la porta d'Esquerra per tal d'aconseguir l'empat que els havia de valer el títol de campions, però fou inútil malgrat els esforços posats en lluita. El Castellar arrencarà els següents jugadors:

Piñot, Serra, Vives, Fernández II, Fernández I, Oliveras, Ventura, Montserrat, Catalan, Carreras i Serradora.

MARIAN VENTURA

NOTICIARI

FUNCIO DE TEATRE

Pel proper diumenge a la tarda l'Esbart Teatral de l'Ateneu Castellarenc, ha anunciat una selecta funció de teatre a base del bonic juget còmic de Josep M.ª Pous, «Curt de gambals» i de la coneguda i famosa comèdia original d'en Lluís Elias «Madame», comptant amb la valuosíssima cooperació de les eminents primeres actrius del teatre català Carme Buxadó, Antònia Baró, la gentil dama jove Carme Domènech i la aplaudida actriu de caràcter Teresa Casanovas; a més també hi cooperaran fent la seva presentació les actrius amateurs d'aquesta població recentment ingressades al súdit Esbart, senyoretas Teresa Casé, Assumpció Arderius, Maria-Teresa Casajoana i Pilar Canet.

Es de preveure que l'Esbart Teatral, assolirà un nou èxit als molts i ben afanyats que té conquerits i que les gen-

tils damisel·les que amb aquesta representació debuten, sabran cooperar dignament a l'enlairament del nostre teatre amateur.

Des d'aquestes ratlles felicitem ben sincerament per llur esforç a les susdites damisel·les encoratjant-les a prosseguir tan lloable obra cultural i a l'ensems els avancem l'enorabona.

DESAPARICIO

El passat dimecres a la tarda, fugiren dels seus respectius domicilis els veïns Josep Calvet Buxeda, de 34 anys casat, i Josepa Navarro Sánchez, soltera de 18 anys, ignorant-se on es dirigiren.

Tot seguit d'observada la desaparició, els familiars dels interessats ho posaren en coneixement de les Autoritats locals i aquestes telefònicament donaren les filiacions a la policia de diferents ciutats per tal de què procedissin a la seva busca i detenció, no havent estat haguts fins el present.

Es desconeixen els mòbils que originaren tal fugida, si bé entre el veïnat es fan els comentaris propis del cas.

«SEGELL PRO INFANCIA

Conforme ja assabentàrem als nostres llegidors, el passat dissabte, tingué lloc el segon sorteig del tercer premi dels objectes que a profit del «Segell» es rifaren el dia del festival per no haver aparegut la persona afavorida amb l'esmentat premi, havent estat premiat el número 1029, per tant el posseïdor de l'esmentat bitllet pot dirigir-se a les ofi-

fou posseïdora la Casa *Santpere*, perquè Bonaventura Quer el vengué a carta de gràcia, però després el reivindicà el fill d'En Bonaventura.

CALES

Mas antic del terme, probablement amb casa pairal. Trobo, que antigament del producte d'una peça de terra sobre el *pont de les Bigas*, pertanyent al mas *Cales*, se'n pagava en la parroquial Església de Sant Esteve, la servitud del dia de Nadal. El Benefici de Santa Magdalena crec que feia un préstec que treuria del fruit d'aquesta peça.

DELGATA

Antic mas a l'altra part del Ripoll que subsistia a l'any 1184.

EROLS

Altres mas situat entre les parròquies de Sant Esteve i de Sant Feliu, del qui n'era propietari en 1193, En Guillem d'Erols.

FIGUERAS

Crec seria un altre mas de la parròquia. M'atenc al que diu el *llevador* de les rendes del Benefici del Sant Esperit.

FORNOT

Serrat per la part de *Canyelles*, que en 1530 li donaven aquest nom els de Castellar.

GENESALEDA (vegis Canadell)

GRADELL

GUINARRA

Ramon Guifred i el seu germà Guillem, donen una vinya anomenada la *Guinarra*, en el terme de Castellar. Termenava a sol eixent amb la riba, a migjorn amb vinyes d'En Deodot, a ponent amb els donadors i a tramuntana amb els mateixos i amb el torrent *Salomó* (3 nones d'agost de l'any 28 del Rei Felip).

GUITART

cines de l'Ajuntament a recollir el premi mitjançant el lliurament del número de referència.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes corresponent al Jutjat Municipal, s'hi troben fixats els següents plans de casament: Emili Bernadet Domènech amb Angelina Matheu Riera i Pascual Vila Gisbert amb Carme Sanchis Jorques.

NAIXEMENTS

Dia 27. — Carme Beltran Sagalla, filla de Pascual i Teresa.

L'enhorabona als pares i llurs famílies.

DEFUNCIONS

Dia 1. — Maria Fayol Fayol, vídua, de 75 anys.

Dia 3. — Joan Daví Fumadó, solter, de 42 anys.

INHUMACIÓ

Ahir rebé sepultura en el Cementiri Municipal de la nostra població, el cadàver del veí domènec Broquetes Moliné, de 69 anys, vidu, el qual morí a Sabadell el passat dia 4.

Rebin tots els familiars dels traspassats el nostre més sentit condol.

MOVIMENT DE POBLACIÓ

Durant el passat mes de febrer, s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Pasqual Mainegra Serra, Josep Surroca Mulet, Maria Galí

Comellas, Josep M.ª López Oliveras, Albert Brosa Riera, Josepa Calvó Serra, Pilar Salvadó Fornés i Carme Beltran Sagalla; total, 8.

Casaments: Jaume Munt Girbau amb Mercè Alsina Altimira i Isidre Fitó Marimon amb Virgínia Magre Tarrés; total, 2.

Defuncions: Geroni Foix Ferrer, Montserrat Ferrer Salvadó, Maria Isidra, Jaume Rocavert Juliana, Teresa Busquilazo Baba i Teresa Pahisa Nogués; total, 6.

—ES VEN UNA CASA situada al carrer Sant Miquel, en molt bon estat i a molt bon preu.

Per informes dirigir-se al carrer de Caldes, 2.

AVIS - JOAN QUER RIBAS, s'ofereix al públic per a dibuixar tota classe de roba blanca, com són jocs de taula, de llit, de centre, robes interiors de senyora.

També es marcaran mocadors, fistons i tot el pertanyent al ram.

Carretera Sentmanat, 70 - Castellar del Vallès

Per bateries cuina d'alumini i porcelana, recordeu sempre la
Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

Per a portes, Mobles i Funerària, recordeu sempre la
FUSTERIA de Bartomeu Gelis - Centre, 12

VIDA MUNICIPAL (ve de la pàgina 1)

primer acord de la majoria d'Esquerra al reprendre les seves funcions municipals, essent de lamentar no poder fer-ho per quan dita creu ha estat treta, no sabent com, ni de quina manera.

Intervenien en breus paraules els senyors Buxadé, Sampere i Comelles i dirigint-se als Consellers de Lliga Catalana, els diuen que no varen ésser companys al signar aquelles fulles repartides entre el veïnat, puix que ells recordaran que els acords es prenién per unanimitat.

El senyor Matheu, demana que es digui tot el que s'hagi de dir però que s'acabi en aquesta sessió, altrament diu que no assistirà a la sessió si s'ha de parlar de política. A l'insinuar defensar-se en el terreny particular entre el senyor Matheu i Sampere, fou représ per a tots els que formen la majoria que per decòrum de la Corporació invitaren al senyor Matheu a parlar encara que fos davant el públic.

El senyor Matheu parla i diu que les acusacions dirigides a la minoria de Lliga respecte a la seva actuació i falta de companyonia fou degut a una conversa d'un Conseller d'Esquerra al Cafè «La Rabassada», sobre la revisió a fer a l'Ajuntament, donant-se per acabat aquest diàleg amb la intervenció del senyor Alcalde.

El senyor Buxadé proposa que amb motiu de l'arribada a Barcelona del President, Consellers i demés amnistiats el proper diumenge, s'acordi assistir-hi en Corporació, acordant-se així mateix, donant l'acte per acabat.

INSULA (vegis Arenes)

JORBASSER i CORBARETA

LACERA

Eudaleco i la seva esposa Bella, donen al monestir del Munt, una possessió en el terme de Castellar i en el lloc de Lacera. Termenava a orient i migjorn amb la terra de Calabuguis i d'Ato.

LATARIDO

Arnulf i la seva esposa Simplicia, donen al Munt, una peça de terra en el terme de Terrassa, a Castellar, en Latarido. (Març, 26 Lothario. Ovasio, Pvre. notari).

LETA

Tinc per probable l'existència d'una casa a Castellar d'aquest nom, a l'any 21 del Rei Enric. Odgario o Adegario (Otger) abat de Sant Llorenç del Munt i del seu Monestir, donen a Guislabert Leta i a Blancúcia, la seva esposa, alguns alous, terres, vinyes i cases en el terme de Castellar, amb l'obligació de donar dues lliures de cera cada any al Munt i tasca de fruits. (2 de l'idus de maig de l'any 21 del rei Enric).

CANADELL

Bernat, abat del Munt i els seus monjos, concedeixen a Albert, un mas a Canadell, exceptuades les oliveres que retenen per la lluminària de Sant Llorenç. Li donen també un mas a Montada, un hort de Genesaleda, els horts de Borar, menys un que es retenen. Tot a la parròquia de Sant Esteve de Castellar (14 de les calendes de juny de l'any 28 del rei Lluís).

COMPDAIS (vegis Castapera)

CRUPELL

Aquesta casa encara subsisteix. Hi ha a la part d'orient, una portalada amb un escut antic. El que és ara la plaça vella, crec que seria l'era de la casa, uns tres-cents anys enrera, a on es reunia el poble de les Fàbregues precedint a vegades d'alguns tocs de campana de la Capella de Sant Iscle i Santa Victòria. Aquesta propietat es vengué tota, comprant-ne Mir la major part.

CUYAS

El mas Cuyàs, segons el Doctor Jaume Sanpera, era abans el que actualment és el mas Quer. D'ell en